

tot cobert d'abelles, i acompanyat d'altres, a milers, bronzint afollades entorn del causant del desori, en rapidíssimes voladuries traçant en l'espai milions de línies, com per a retenir-lo enxarxat i captiu, i venjar-se a pler.

El lluert, havia quedat estés per sempre, i l'home, - que era calp, - dominat pel pànic, amb el capell a la mà, fent mil giravoltes i contorsions, pretenia defensar-se, logrant exasperar-les més i més, i que els fiblons, - Déu sap quants, - se li clavessin en la testa sense pietat ni compassió. Prou demanava socors a la seva esposa i prou volia fugir del esbalotat eixam; no pogué escapar del fer turment que ell, amb imprevisió culpable, s'havia preparat.

No ha de dir-se, que en sofrí per llargs dies, pero sí, que, mai per mai replicà amb disculpes, quant al comentar-ho li deia la seva muller: - En el pecat trobares la penitència.....

No creuen els meus pacients i tendres llegidors, que lo explicat enclou una lliçó digna de remembrança? Segurament que sí; i, més segur, encara, que sempre obraran diferentment del que rebé la contundent de les inquietades abelles, car sabeu que, *fius el ser mes insignificant, mereix el respecte de l'home culte.*

S. ESCAPA AMORÓS.

JESÚS TOT SOL

El cerv ferit cobeja una font solitària
l'orfenell desvalgut cobeja un protector
la coloma un dolç niu; els morts una pregària
i jo, diví Jesús, cobeix el vostre Cor.

El mendicant s'atança a la porta entreoberta;
les cures al vell mur i l'abella a la flor
a la frescal folguera la corretjola incerta;
i jo, diví Jesús, m'atans al vostre Cor.

El guerrer vol morir sobre el camp de batalla;
el marí al mar; l'apòstol en santa labor;
el pare a sa maisó; l'ermità al jaç de palla
i jo, diví Jesús, desobre el vostre Cor.

P. FOUGERAY. (Trad. Mn. X. Carbó)